

която била обърната къмъ морето, изчезнала. Тя била разрушена отъ избухването, а на нейно мѣсто се виждала сега нова планина съ малъкъ кратеръ на върха, отъ който се издигалъ къмъ небето бѣлъ стълпъ отъ водни пари.

Везувий

Въвъ своята черна ризница отъ лава
Сърдитъ край синьото море, единъ,
Стърчи Везувий — мраченъ изполинъ,
И съ гжстѣкъ дѣхъ небето замѣглява.

Помпея, Херкуланъ и Стабий спятъ
Въ нозе му катъ изринати скелети,
Отпрежъ морето пѣй, шуми и свѣти,
А околъ — миртови гори шептятъ.

Настане нощъ, природа занѣмва,
Гори заспятъ, море сумти едвамъ.
А старий изполинъ, сѣ буденъ тамъ,
Съсь огненъ дѣхъ небето освѣтлява.

Ив. Вазовъ.